

[Henry L. W. Jensen.]

Desværre har jeg samtidig en Klage at fremføre over for den højtærede Minister. Til Trods for, at jeg tillægger den højtærede Minister al god Vilje til et saa godt Samarbejde med Erhvervene som vel muligt, er man f. Eks. ved Nedsættelsen af Tekstiludvalget gaaet uden om Hovedorganisationerne og har foretrukket Brancheinteresser. Det har medført, hvad der vist er blevet offentlig bekendt i disse Dage, at nogle Herrer er kommet for Skade og har maattet forlade de Pladser, de havde inden for det paagældende Brancheomraade, idet de blev beskyldt for uheldige Forhold i Forbindelse med den nyoprettede Tilbudskontrol. Jeg haaber, at Ministeren ved Lejlighed vil være saa venlig at ændre dette Forhold, saa at Hovedorganisationerne faar Repræsentation i Udvalget — det fremgaar jo klart af Loven, at Hovedorganisationerne skal være medvirkende ved Behandlingen af disse Forhold.

Jeg skal ikke gaa for stærkt i Detailler angaaende det foreliggende Lovforslag, men kun fastslaa de væsentlige Ændringer, der er foretaget. Det vigtigste er, at Loven nu bliver en Afviklingslov, og at man i § 1 slaar fast, at de i Loven givne Bemyndigelser alene tager Sigte paa saadanne Foranstaltninger, som de herskende ekstraordinære Forhold nødvendiggør. at der altsaa ikke maa foretages andre Foranstaltninger end dem, der er nødvendige. Det ligger i Lovforslagets Tendens, at man stræber henimod Lovgivning for et frit Næringsliv overalt, hvor det er muligt, og at man stræber efter at give dette frie Næringsliv Lejlighed til at udvikle alle sine Muligheder for Skabelse af et stort dansk Erhvervsliv, en stor dansk Industri. Det er jo saadan, at man i Varedirektoratet, som er nødvendiggjort af Loven, ikke er helt glad for alt for megen Frihed; f. Eks. er man meget imod en Friliste. Jeg kunde godt tænke mig, at man, hvor det er muligt, frigjorde en hel Del Smaa-varer. Jeg ved, at der her vil komme den Indvending fra Handelsministeren, at de Dollars, der skal bruges til de paagældende Varer, har vi ikke, og at vi af handelspolitiske Grunde — dels for ikke at krænke Mestbegunstigelsesretten, dels paa Grund af de fastsatte Kontingenter og ogsaa paa Grund af andre Forhold — ikke vil være i Stand

til at udvide Frilisten nævneværdigt. Men jeg forstod af den højtærede Handelsministers Indlæg her ved Debattens Begyndelse, at det var Ministerens Vilje og Ønske, at man ogsaa paa det Omraade skal arbejde for at faa frigjort saa mange af de smaa, dagligdags Varer som muligt til fri Import.

Endvidere er der i Lovforslaget Bestemmelser om Vareudvekslinger. Vareudveksling vil sige et almindeligt Varebytte, som Regel to Lande imellem, i Forholdet 1 til 1, af Varer, som ikke er medtaget i Handelsaftalerne. Jeg vil gerne henstille til Handelsministeren, at han over for Varedirektoratet paapeger, at det bør foranledige, at der udveksles saa mange Varer i Forholdet 1 til 1 som vel muligt, uanset om man derved skulde overskride enkelte Kontingenter, og uanset om man derved frigiver en hel Del Varer til Eksport, som man mener senere hen kunde anvendes som Bytteobjekt. Det er bedre, at Varerne bliver eksporteret paa det Tidspunkt, hvor de er til Stede, end at lade dem ligge og vente paa, om man senere kan træffe Handelsaftale med et eller andet Land. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, at Handelsforhandlinger og alle de Tillægsaftaler, som denne Lov medfører, gennemføres saa hurtigt som muligt, i saa god Tid som muligt og med saa megen Offentlighed som vel muligt, saa at man er i Stand til paa de rigtige Tidspunkter, naar Handelsaftalerne er truffet, at købe de Varer, der er nødvendige. Handelsaftaler og Bestemmelser fra Varedirektoratet, der ikke hurtigt nok offentliggøres, medfører ofte, at man maa købe Varerne senere, paa et Tidspunkt, da Prisen er stærkt stigende, og hvor Forholdene medfører, at det er vanskeligt at faa Varerne i det Land, hvor man skal købe dem. Det er den Slags Ting, en Lov af denne Art medfører, men det gælder om, at faa disse Ting saa smidigt og hurtigt gennemført, at det ikke volder nogen nævneværdig Skade for den almindelige Handelsudvikling Landene imellem.

Saa er der Spørgsmaalet om Importbetingelser og Importorbegrebet. Der er den Fare ved hele dette System, at der er fastlagt Kvota, det vil sige, at Importørerne har faaet tillagt et Importtal efter den Import, de har haft et bestemt Aar. Det Importtal, der bliver fastlagt, er et Privilegium, man